

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งเผยแพร่ข่าวอันเป็นการ

ทำให้เสียสัมพันธ์ไมตรี ระหว่างประเทศไทยกับประเทศ

ที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พุทธศักราช ๒๔๘๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๗)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานปริตีพนมยงค์กฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายกำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่ง
เผยแพร่ข่าวอันเป็นการทำให้เสียสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทาง
ไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคล
ซึ่งเผยแพร่ข่าวอันเป็นการทำให้เสียสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทาง
ไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม พุทธศักราช ๒๔๘๘”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ เมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ได้มีผู้กระทำการเผยแพร่ข่าวไม่ว่าโดยวิธี
ใด ๆ อันอาจทำให้เสียสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับ
ประเทศไทย หรืออาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในเจตจำนงของรัฐบาลอันมีต่อประเทศซึ่งมีสนธิสัญญา
ทางไมตรีกับประเทศไทย ให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือสารวัตรทหารรายงานพฤติการณ์และระบุผู้ถูก
กล่าวหาไปยังรัฐบาล เพื่อจัดการแก่บุคคลนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ เมื่อรัฐบาลได้รับรายงานดังกล่าวในมาตรา ๓ รัฐบาลจะได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้พิจารณา และเพื่อป้องกันมิให้เผยแพร่ข่าวต่อก็ให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือสารวัตรมีอำนาจจับกุมและควบคุมบุคคลนั้นก่อน

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งนาย และกรรมการอื่นอีกสี่นาย

มาตรา ๖ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องจากรัฐบาลแล้ว ถ้าพิจารณาได้ความว่าบุคคลใดกระทำการเผยแพร่ข่าวดังกล่าวในมาตรา ๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งกักคุมผู้ถูกกล่าวหาไว้มีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ระยะเวลาอันให้สิ้นสุดลงในเมื่อได้มีประกาศหรือกฎหมายแสดงว่าภาวะสงครามได้สิ้นสุดลงแล้ว

ในการวินิจฉัยสั่งของคณะกรรมการตามความในวรรคก่อน ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกหมายเรียกพยานหลักฐานและบังคับให้พยานสาบานหรือปฏิญาณได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความ และให้คณะกรรมการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อหาและยื่นคำให้การ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ควบคุมผู้ถูกกล่าวหาไว้ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการได้

มาตรา ๗ ผู้ที่อยู่ในระหว่างควบคุมหรือกักคุมตามความในพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นผู้อยู่ในระหว่างคุมขังโดยชอบด้วยกฎหมายตามกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๘ เมื่อมีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะเพิกถอนคำสั่งให้กักคุมที่ได้ส่งไปแล้วเสียก็ได้

ผู้ที่ถูกคณะกรรมการสั่งกักคุมไว้จะร้องขอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องของตนใหม่ โดยอ้างหลักฐานซึ่งได้มาภายหลังการพิจารณาแล้วก็ได้

มาตรา ๙ ผู้ใดขัดขืนไม่มาให้การต่อคณะกรรมการตามหมายเรียก หรือขัดขืนไม่สาบานหรือปฏิญาณตามคำสั่งของคณะกรรมการ หรือขัดขืนไม่นำส่งหนังสือหรือทรัพย์สินอย่างใด ๆ ที่คณะกรรมการเรียกให้นำมาแสดงต่อคณะกรรมการ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดเอาความที่ตนรู้ว่าเป็นความเท็จมาให้การในข้อสำคัญต่อคณะกรรมการ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปถึงพันบาท

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

